

Савош Галина Петрівна¹ , Омелич Олександра Юріївна²

Savosh G.,

Omelych O.

НЕОБХІДНІСТЬ РОЗВИТКУ КУЛЬТУРИ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ В УМОВАХ ВИКЛИКУ СУЧАСНОСТІ

THE NEED TO DEVELOP A CULTURE OF DIGITALIZATION IN THE FACE OF THE CHALLENGE OF OUR TIME

АНОТАЦІЯ:

Стаття присвячена питанню становлення особистості в сучасному суспільстві цифровізації. 21 століття - століття діджиталізації - дає нові умови переоцінки цінностей. Гуманізація освіти, а особливо вищої освіти, відіграє значну роль у вирішенні питання "Становлення особистості в «розумному» суспільстві", де ключовим інструментом є саме гуманізація вищої освіти. Суть якої, в умовах самознищення історично - сформованих соціальних форм людини на засадах демократизації та моралі, і дає нам формування нової сучасної особистості.

ВСТУП.

В умовах сучасної глобалізації відбувається значна переоцінка цінностей. В той час, коли людство у технічному розвитку прямує уперед семимильними кроками, активно формується, смарт-суспільство з його високотехнологічними характеристиками, усе більше зростає розрив між розвитком зовнішнім відносно людини, тобто науково-технічним прогресом, та внутрішнім, моральним, розвитком людини [1].

На сучасному етапі розвитку світового економічного та соціального стану велика увага приділяється цифровізації. Розвиток нових інформаційно-комунікаційних технологій спричинив системні зміни в усіх сферах суспільного життя. Звісно, освіту, як одну з найважливіших складових

¹ канд. соц. наук, доцент, доцент кафедри філософії

«ДВНЗ» Придніпровська державна академія будівництва та архітектури, УКРАЇНА

² здобувач вищої освіти економічного факультету

«ДВНЗ» Придніпровська державна академія будівництва та архітектури, УКРАЇНА

This work has been republished [without change]. First publication: Савош, Г., & Омелич, О. (2022). НЕОБХІДНІСТЬ РОЗВИТКУ КУЛЬТУРИ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ В УМОВАХ ВИКЛИКУ СУЧАСНОСТІ. *Грааль Науки*, (11), 286-289. DOI 10.36074/grail-of-science.24.12.2021.046.

людської діяльності, процес діджиталізації також торкнувся. За останні роки в Україні проблема виховання молоді привертає все більше уваги. Адже вирішення даної проблеми має забезпечити високий розвиток особистості незалежно від того, в якій галузі їй доведеться працювати [1]. Одним з основних проявів соціальної віртуалізації є тенденція цифрової освіти. Як нова тенденція світового суспільного розвитку, що приходить на зміну інформатизації та комп'ютеризації, вона базується на цифровому поданні інформації, що призводить до підвищення економічної ефективності та якості життя окремої країни та масштабів світового економічного й соціального життя.

Процеси цифровізації досліджували такі зарубіжні вчені, як І. Сетьяван, О. Раузер, Ф. Котлер, Є. Ромат. Серед вітчизняних науковців слід відмітити Згуровського М.З, Якименко Ю.І, Тимофєєва В.І [2], Савицького А.Й [3], Мешко Н. П [4], Соколову Г. Б [5].

Аналізуючи думки вчених, можна дійти висновку, що вітчизняна освіта наразі переживає певну кризу ефективності, адже майже не відповідає вимогам сучасності.

ОСНОВНА ЧАСТИНА.

Стоячі на порозі етапу різких інноваційних змін, ми маємо усвідомлювати, що ЗВО необхідно реформувати стратегії освітньої діяльності, орієнтуючись на нові напрямки в освіті.

На нашу думку існує чотири основні напрямки діджиталізації: орієнтація освіти на запити ринку та суспільства; інтернаціоналізація вищої освіти; персоналізація навчання; гейміфікація освітнього процесу та навчальних платформ.

Про місце України на світовій арені з впровадження цифрових технологій дає уявлення Світовий рейтинг цифрової конкурентоспроможності (World Digital Competitiveness ranking), який щорічно складає швейцарський Міжнародний інститут управління та розвитку в Лозанні. За даними на 2021 рік Україна посіла 54 місце піднявшись на чотири сходинки [6].

Проте, вважати діджиталізацію тенденцією ефективного світового розвитку можна лише за умови її відповідності головній вимозі – охоплюваність усіма сферами: соціальною, наукою, бізнесом, освітою, а результати цієї співпраці будуть доступні навіть пересічним громадянам. Тільки за умови виконання цієї вимоги можна казати про включення країни

в процеси цифровізації.

На нашу думку, найближчі три десятики років триватиме стрімкий розвиток та впровадження діджиталізації, цей процес матиме найбільший вплив на освіту. Наразі експерти вважають інформаційний розвиток освіти провідною сферою для фінансування та велику частину бюджету спрямовують саме на діджиталізацію. Проте цей процес має певну кількість негативних наслідків. Серед головних мінусів можна виділити:

- Модернізацію здебільшого проводять лише у великих містах (Харків, Київ, Львів, тощо). Як наслідок, освіта в областях застаріває;
- Гроші йдуть на закупівлю більш сучасних пристроїв, але майже не вкладають коштів у створення курсів, що навчили б викладачів користуватися цими приладами.

Найголовнішими плюсами діджиталізації є:

- Забезпечення безперервного навчального процесу;
- можливість створення зібрань з великою кількістю учасників та закритих кімнат для спілкування;
- покращення зворотного зв'язку між учасниками навчального процесу;
- спрощення роботи з паперовим кругообігом;
- можливість проходження курсів та прослуховування лекцій від закордонних закладів освіти.

В умовах переходу України на інноваційну економічну стратегію головним напрямом має стати розвиток освіти. Адже на новий рівень розвитку суспільства можливий лише за умови формування абсолютно нової конкурентоспроможної особистості.

Не зважаючи на статистику системи освіти, впровадження новітніх цифрових технологій дає можливість модернізації освітніх програм, а також впровадження набутого досвіду в інші сфери.

Завдяки використанню сучасних інформаційних технологій навчальні заклади мають можливість готувати покоління, повністю пристосовані до життя в інформаційному суспільстві, особливо це важливе для економічно-фінансових дисциплін.

Все більше популярність набирає дистанційна освіта, Українська влада розглядає можливість становлення онлайн – освіти офіційною частиною навчання у ВНЗ. Завдяки таким змінам лекції стануть більш корисними, адже викладачі матимуть можливість залучати учасників з усього світу та користуватися навчальними матеріалами з провідних вишів та багатьма

цікавими платформами, створення яких зумовило явище гейміфікації.

Важливою перевагою діджиталізації є можливість персоналізації. Завдяки впровадженню сучасного обладнання та нових платформ для навчання учні разом з викладачами мають змогу підлаштовувати навчальний процес під свої індивідуальні потреби. Навчальні заклади матимуть можливість впроваджувати ті технології, що забезпечують найкраще засвоєння та сприйняття у студентів. І ключовий інструмент в цьому процесі – гуманізація. Суть гуманізації вищої освіти в умовах саморуйнування історично усталених соціальних форм життєдіяльності людей пов'язується з формуванням особистості на засадах демократизації і моралі. При цьому роль педагога навчального закладу полягає в тому, щоб створити умови для включення студента в активну розумову діяльність, здатність відбирати кращі моральні надбання минулого і сучасного, оволодівати новітніми технологіями роботи з учнями з метою їх морального становлення [1].

Варто розуміти, що використання інформаційних технологій може посприяти міжнародному співробітництву, що в свою чергу здатне підвищити рейтинг закладу та його репутацію. Успішне впровадження нових надійних онлайн - платформ та інноваційних рішень з боку технічних та організаційних моментів підвищить популярність самого закладу та також зросте затребуваність серед роботодавців щодо кадрів саме цього навчального закладу.

ВИСНОВКИ.

Підсумовуючи, варто зазначити, що цифровізація інфраструктури ЗВО та впровадження нових інформаційних технологій є лише поштовхом до подальшого сталого розвитку освітнього процесу. Але, задля збереження та покращення якості освіти, вищі навчальні заклади, окрім покращення навчальних платформ та введення новітніх технологій, мають дбати і про поліпшення та прискорення існуючої інфраструктури.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

- [1] Савош, Г. П. (2019). Проблеми виховання у smart-суспільстві. *XVII міжнародна науково-практична конференція «Smart-освіта в smartсуспільстві: можливі шляхи адаптації»*. 14 лютого, 2019, Харків, Україна.
- [2] Згуровський, М. З., Якименко, Ю. І., Тимофеев, В. І. (2002). Інформаційні мережеві

технології в науці і освіті. *Систем. дослідж. та інформ. технології*, (3), 43-56.

- [3] Савицький, А. Й. (2013). Інформаційно-аналітична система Електронний кампус НТУУ «КПІ». *Вісник Національного університету Львівська політехніка. Інформатизація вищого навчального закладу*, (775), 14-19.
- [4] Соколова, Г. Б. (2018). Деякі аспекти розвитку цифрової економіки в Україні. *Економічний вісник Донбасу*, (51), 92–96.
- [5] Мешко, Н. П., Сазонець, О. М., Джусов, О. А. (2012). Стратегії високотехнологічного розвитку в умовах глобалізації: національний та корпоративний аспекти: монографія. *Донецьк: Юго-Восток*, 470.
- [6] *World Digital Competitiveness ranking*. (2021). Вилучено з <https://www.imd.org/centers/world-competitiveness-center/rankings/world-digital-competitiveness/>